

DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU PŁOCKIEGO.

WYCHODZI RAZ NA TYDZIEŃ WE CZWARTKI.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA

w budynku Starostwa w Płocku.

Prenumeratora wynosi:

rocznie Mk. 24, półrocznie Mk. 12, kwartalnie Mk. 6.

Numer pojedynczy 50 fen.

OGŁOSZENIA PRYWATNE:

po cenie za wiersz drobnego pisma (petit) 1 Mk.

Prenumeratę przyjmują i sprzedają pojedyncze numery następujące firmy w Płocku:

Księgarnia St. Betley—Tumska 6. Księgarnia E. Trautman—Kolegjalna 4. Księgarnia „Ziemi Mazowieckiej”—Kolegjalna 8. Księgarnia Stępczyńskiej i Murawskiej—Grodzka 1. Księgarnia „B-cia Detrychowice”—Kościuszki 4.

Treść.

395. Rozporządzenie o handlu wyrobami tytoniowymi.
 396. Obwieszczenie i Rozporządzenie Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją w kwestji fabrykacji i handlu mydłem.
 397. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu, Skarbu i Apropowizacji w przedmiocie zakazu wywozu poza granice Polski koni pełnej krwi angielskiej.
 398. Wykaz zastabnień na choroby zakaźne w miesiącu październiku r. b.
 399. Wykaz chorób zaraźliwych u zwierząt domowych w powiecie Płockim za miesiąc październik 1919 r.
 400. Ogłoszenie Towarzystwa Kredytowego m. Płocka.
- Część nieurzędowa. Zagubione paszporty i dokumenty.

395.

ROZPORZĄDZENIE o handlu wyrobami tytoniowymi.

1.

Tytoń krajany, cygara, cygaretki i papierosy przeznaczone do rozprzedaży znajdować się mogą jedynie: 1) w składach związków, które otrzymały papierosy do repartycji, 2) u hurtowników, którzy bezpośrednio towar z zagranicy sprowadzili, 3) w sklepach detalicznych i 4) u sprzedawców ulicznych, uprawnionych do handlu wyrobami tytoniowymi.

2.

Kupcy, sprowadzający wyroby tytoniowe bezpośrednio z zagranicy oraz związki detalistów otrzymujące papierosy do repartycji, winni składać każdorazowo w Urzędzie Walki z lichwą i spekulacją

(Wydział Przemysłowo-Handlowy), wzgl. we właściwym oddziale prowincjonalnym Urzędu, na dwa dni przed rozpoczęciem rozdziału szczegółowy wykaz odbiorców, zawierający imię i nazwisko (Firmę), ich adres, ilość, gatunek i cenę detaliczną odnośnych wyrobów tytoniowych, a to niezależnie od obowiązku równoczesnego przedstawienia takiego samego szczegółowego wykazu kontrolującym organom skarbowym. Importerzy cygar i cygaretek winni ponadto przed rozpoczęciem sprzedaży przedłożyć Urzędowi oryginalne faktury i inne papiery handlowe, odnoszące się do własnych kosztów, oraz kalkulację ceny detalicznej.

3.

Sklepy detaliczne, posiadające zapas papierosów, są obowiązane aż do czasu wyczerpania każdorazowego zapasu sprzedawać papierosy publiczności w godzinach, oznaczonych przez władze skarbowe I instancji, t. j. przez Inspektoraty Skarbowe, a w Warszawie i Łodzi przez Zarządy Skarbowe, w ilości nie większej, niż 20 sztuk dziennie każdej zgłaszającej się osobie. W razie potrzeby, powyższe władze skarbowe każdorazowo zarządzają, ile papierosów z otrzymanej ilości ma być codziennie sprzedane.

4.

Sklepy detaliczne, otrzymujące tytoń, cygara, cygaretki albo papierosy do sprzedaży, winny umieścić w oknie wystawowym: a) kartę wypełnioną według załączonego wzoru, b) wzory każdego gatunku wyrobów tytoniowych, znajdujących się w sklepie, z podaniem ceny.

Każdy wzór winien znajdować się w oknie tak długo, dopóki w sklepie znajduje się zapas odnośnego wyrobu tytoniowego. Na każdym pudełku cygar i cygaretek winna być oznaczona cena jednej sztuki.

5.

Sklepy detaliczne muszą sprzedawać papierosy i tytoń krajany w cenie, oznaczonej na banderoli

lub w rozporządzeniu Monopoli Tytoniowego. Odnośnie do ceny cygar i cygaretek obowiązują przepisy, regulujące obrót towarami w wolnym handlu przy uwzględnianiu przepisów skarbowych.

6.

Koncesjonowany sprzedawca uliczny jest obowiązany: a) umieścić na skrzynce ze strony zwróconej ku publiczności swoje imię, nazwisko i adres, jak również nazwę i adres Związku, do którego należy, oraz b) odpowiednio dużą kartę wypełnioną według wzoru A.

Karta musi być opatrzona pieczęcią Związku.

7.

Niniejszy regulamin winien być umieszczony w każdym otwartym handlu tytoniem lub wyrobami tytoniowymi na widocznym i dostępnym dla publiczności miejscu.

8.

Niestosowanie się do tego Regulaminu karane będzie na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z 16. I. 1919 r. aresztem do 3-ch miesięcy lub grzywną do 50,000 marek.

9.

Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Szef Urzędu:

(—) Ptaszyński.

Wzór A. dla skrzynkarzy.

Otrzymano z Monopoli Tytoniowego:
Do sprzedaży za pośrednictwem związku
Dnia papierosów .
Gatunek cena

" " "
Wyprzedano zapas dnia . . . o godzinie
Nowy zapas nadejdzie dnia . . .

Wzór B. dla sklepów.

Otrzymano z Monopoli Tytoniowego do sprzedaży:
Dnia papierosów .
Gatunek cena

" " "
" " "
Sprzedaż odbywa się od . . do . . rano i od . . do .
po połudn. w ilości . . sztuk na osobę.
Rozpoczęto sprzedaż dnia . . o godzinie .
Wyprzedano zapas dnia . . o godzinie .
Nowy zapas nadejdzie dnia . .

396.

OBWIESZCZENIE i ROZPORZĄDZENIE Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją w kwestji fabrykacji i handlu mydłem.

Uprawnienie do wyrobu.

1) Wyrobem mydła zajmować się mogą jedynie fabryki, którym Ministerstwo Handlu i Przemysłu udzieliło na to koncesję i które zobowiązały się do wypełnienia odnośnie do sposobu wyrobu i sprzedaży mydła warunków, ustalonych przez Ministerstwo Aprowizacji.

Skład i fabrykacja.

2) Nie wolno używać do przerobu na mydło tłuszczów zdalnych do spożycia.

Zawartość tłuszczu w mydle nie może wynosić mniej niż 63%; w procent ten wliczyć można oleje roślinne i żywice maksymalnej ilości 25% (z 63%).

3) Lój, znajdujący się w wolnym handlu, nabywany być może jedynie przez fabryki mydła, które uzyskały legitymacje na skup od urzędów, upoważnionych przez Ministerstwo Aprowizacji.

Oznaki zewnętrzne.

4) Każdą sztukę mydła fabryka winna opatrzyć wyraźną odbitką pieczęci, zawierającą nazwę firmy i siedzibę fabryki w ten sposób, że na każdej osobnej sztuce i na każdym funcie wagi powinna być umieszczona przynajmniej jedna odbitka pieczęci.

Przewóz.

5) Przewóz mydła (wozem, pocztą, koleją i t. p.) w ilościach poniżej 2-ch kilogramów nie podlega ograniczeniom. Przewóz w ilościach od 2-ch do 50 kilogr. może się odbywać jedynie na podstawie przepustek, wydawanych przez miejscowe organy Ministerstwa Aprowizacji. Ilość wyżej 50 kilogr. mogą być przewożone kolejami i statkami li tylko na zasadzie listów przewozowych Ministerstwa Aprowizacji. (P. U. Z. A. P. P.), a inną drogą za przepustkami, wydawanymi przez miejscowe organy Ministerstwa Aprowizacji.

Ceny mydła.

6) Mydło, które Ministerstwo Aprowizacji nabywa w fabrykach i które jest opatrzone odbitką pieczęci fabrycznej i pieczęcią Ministerstwa Aprowizacji, nie może być sprzedawane w detalu po cenie wyższej, niż 6 mk. za funt.

Ceny mydła w wolnym handlu.

7) Cenę mydła, pozostawionego fabrykom do wolnej sprzedaży, oznacza fabryka mydła.

Każda fabryka w przeciągu dni dziesięciu od daty niniejszego rozporządzenia winna przedłożyć kalkulację ceny mydła wraz z właściwym uzasadnieniem Wydziałowi Przemysłowo-Handlowemu Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją lub właściwemu Oddziałowi prowincjonalnemu Urzędu i następnie przed podwyższeniem ceny każdorazowo przedstawiać tamże nową kalkulację oraz jej uzasadnienie.

Kalkulacja winna obejmować cenę hurtową i detaliczną. Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją lub

Oddział prowincjonalny Urzędu, ewentualnie po zasięgnięciu opinii Komisji dla wyrobów mydlarskich w Warszawie zawiadomi każdorazowo fabrykę, czy cenę podaną uważa za godziwą lub nie, względnie jaka wysokość ceny odpowiada warunkom targowym. W razie zastosowania się do ceny, uznanej przez Urząd za godziwą — przeciw fabrykantowi nie może być wdrożone dochodzenie karne za lichwę lub spekulację.

8) Przy sprzedaży mydła winien fabrykant każdemu nabywcy wydać fakturę z oznaczeniem ceny, po której zakupione mydło ma być odsprzedane przez hurtownika i detalistę.

9) Fabrykantowi wolno sprzedawać mydło wyłącznie hurtownikowi, zajmującemu się zawodowo handlem hurtowym mydła i detalistę, posiadającemu sklep otwarty, osobom zaś prywatnym tylko w tych ilościach, jakie zwykle zakupuje się jednorazowo na potrzeby gospodarstwa domowego.

10) Hurtownik może odsprzedać mydło tylko detalistę, detalista tylko osobom prywatnym i to w tych ilościach, jakie zwykle są zakupywane jednorazowo na potrzeby gospodarstwa domowego.

11) Każdy detalista winien, dopóki posiada zapas mydła, mieć wywieszoną w oknie wystawowym kartę odpowiednio dużego formatu z oznaczeniem cen (w stosunku do wagi i sztuki) wszystkich rodzajów mydła, które posiada na składzie.

12) Niniejsze rozporządzenie (o ile nie obejmuje już obecnie obowiązujących przepisów) wchodzi w życie w 10 dni po ogłoszeniu. Zapasy mydła w fabrykach, handlach hurtowych i detalicznych, o ile przekraczają 50 kilogr. — winny być zgłoszone wraz z kalkulacją w Wydziale Przemysłowo-Handlowym Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją, lub we właściwym Oddziale prowincjonalnym Urzędu.

13) Niestosowanie się do przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś sprzedaż mydła po cenie, wyższej od uznanej przez Urząd za godziwą przy sprzedaży fabrycznej, hurtowej i detalicznej, karanem będzie w drodze administracyjnej aresztem do 3 miesięcy lub grzywną do 50.000 mk. i konfiskatą towaru.

Szef Urzędu:

Ptaszyński. m. p.

Warszawa, dnia 8 października 1919 r.

397.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu, Skarbu i Apropowizacji w przedmiocie zakazu wywozu poza granice Polski koni pełnej krwi angielskiej.

Art. 1.

Wywóz poza granice Polski koni pełnej krwi angielskiej bez względu na wiek, płeć i właściciela jest wzbroniony.

Art. 2.

Do wydawania pozwoleń na czasowy wywóz za granice koni pełnej krwi angielskiej celem wzięcia przez nie udziału w wyścigach lub odchowania klaczy w innych państwach upoważniony jest wyłącznie Zarząd Stadnin Państwowych.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

W z.

(—) *Z. Chmielewski.*

Minister Skarbu:

(—) *Biliński.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *I. Szczeniowski.*

Minister Apropowizacji:

(—) *A. Minkiewicz.*

Warszawa, dnia 29 września 1919 roku.

398.

W Y K A Z

z asłabnięć na choroby zakaźne w miesiącu październiku r. b.

Ilość z asłabnięć:

	w Płocku	w Po- wiecie	Wędro- wnych	Razem
na dur plamisty:	14	22	—	36 zmarło 8
brzusznym:	5	—	1	6 „ —
„ „ powrotnym:	—	—	3	3 „ —
dezynterję:	—	1	—	1 „ —

W związku z tym:

Odwszono osób	2730
Odkazano rzeczy	2939
Dokonano dezynfekcji	37
Oczyszczono mieszkań	338

Płock, dnia 2 listopada 1919 r.

399.

W Y K A Z

chorób zaraźliwych u zwierząt domowych w powiecie Płockim za miesiąc październik 1919 r.

Zaraza płucna u bydła.

Gmina Brwilno — 1 zagroda.

Gmina Lelice — 1 zagroda.

Zaraza dziczyzny.

Gmina Łubki — Termin kwarantanny upłynął.

Nosacizna.

Gmina Rogozino — 1 zagroda.

Świerzba.

Gmina Kleniewo — 1 zagroda.

Gmina Lelice — 1 zagroda.

Gmina Rembowo — 1 zagroda.

Gmina Zagoty — 1 zagroda.

Gmina Ramutówko — 1 zagroda.

Gmina Rogozino — 1 zagroda.

Zaraza trzody chlewnej.

Gmina Bielino — }

Gmina Kleniewo — } Termin kwarant. upłynął.

Cholera drobiu.

Gmina Kleniewo — Termin kwarant. upłynął.

Starszy Inspektor Weterynaryjny
Okręgu Płockiego

Z. Zaniewski.

393.

OGŁOSZENIE.

Stosownie do przepisu w § 73 Ustawy Towarzystwa Kredytowego miasta Płocka, Dyrekcja za-
wiadamia pp. pełnomocników Towarzystwa, że dla
zwyczajnego rocznego zebrania Komitet Nadzorczy
wyznaczył dzień 1 grudnia r. b. godzinę 4-tą po
południu w lokalu Towarzystwa.

Porządek obrad:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania
Dyrekcji za rok 1918/1919.
- 2) Zatwierdzenie budżetu wydatków na rok ka-
lendarzowy 1920.

- 3) Wybór członków do Zarządu i Komitetu Nad-
zorczego na następujące lat trzy.

Zebranie uważa się za doszłe do skutku bez
względu na liczbę przybyłych na nie osób (§ 73
Ustawy).

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.**Zagubione paszporty i dokumenty.**

1. Piotr Maciuliński — skradziony paszport
wystawiony przez b. władze niemieckie.
2. Helena Gross, zgubiła paszport wystawio-
ny przez b. władze niemieckie.
3. Stanisław Wesfeld z Węgrzynowa zgubił
paszport niemiecki.
4. Szlama Czapnik z Płocka zgubił paszport
niemiecki.
5. Jan Fijałkowski z Duninowa zgubił pasz-
port niemiecki.
6. Ludwik Gorzechowski z Kars gm. Drobin
zgubił paszport niemiecki oraz pozwolenie na broń.
7. Reiche Federman z Płocka zgubił paszport
niemiecki.
8. Marjanna Spiegowska zgubiła paszport nie-
miecki.
9. Irena Dobrowolska zgubiła paszport nie-
miecki.
10. Józef Łykowski zgubił paszport niemiecki.
11. Ignacy Gold zgubił dowód osobisty (wysta-
wiony przez Pol. Miejską).

Skarbu i Wojska — Wojska i Skarbu

potrzebuje dziś OJCZYŻNA dla utrwalenia swego zagrożonego bytu!

J E D Y N I E

Polska Pożyczka Państwowa

uratuje nas od klęsk i niebezpieczeństw!

Nie do ofiarności więc, lecz do poczucia obowiązku

każdego Polaka zwraca się Państwo Polskie, żądając zapisów na

POŻYCZKĘ.